

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Atlas Judiciar European În Materie Civilă](#) [Recunoașterea Reciprocă a Măsurilor de Protecție În Materie Civilă](#) > [France](#)

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă

Franța

Franța

GĂSIREA INSTANTELOR/AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Instrumentul de căutare de mai jos vă va ajuta să identificați instanțele/autoritățile competente pentru un anumit instrument juridic european. Rețineți că deși am făcut eforturi pentru a stabili exactitatea rezultatelor, este posibil ca anumite cazuri excepționale privind determinarea competenței să nu fie acoperite.

Articolul 17 - Informații puse la dispoziția publicului

În materie civilă, de la introducerea Legii nr. 2010-769 din 9 iulie 2010, Tribunalul pentru Familie (*juge aux affaires familiales*) poate emite un ordin de protecție (*ordonnance de protection*). Această măsură este reglementată de următoarele dispoziții:

- [Articolele 515-9 și următoarele din Codul civil](#),
- [Articolele 1136-3 și următoarele din Codul de procedură civilă](#) pentru normele de procedură.
- [Articolele 1136-16 și următoarele din Codul de procedură civilă](#) pentru normele de procedură privind dispunerea purtării de brățări electronice pentru alertarea victimelor abuzurilor domestice;

Un ordin de protecție se emite în următoarele situații: în cazurile de violență domestică, indiferent dacă părțile locuiesc sau nu împreună; în cazurile de violență din partea unui fost soț sau partener, indiferent dacă părțile au locuit sau nu împreună; pentru un adult amenințat cu căsătoria forțată.

Consecința violenței trebuie să fie punerea în pericol a unuia dintre membrii cuplului și/sau a copiilor lor. O instanță va emite un ordin de protecție în cazul în care consideră că există motive serioase să se considere că este probabil ca pretensele acte de violență să fi avut loc și că victima este în pericol.

Tribunalul pentru Familie poate să emită un ordin de protecție în mod independent de orice procedură de divorț și fără a fi necesare proceduri penale în curs.

Instanța poate dispune următoarele măsuri:

- un ordin prin care pârâtului i se interzice să se întâlnească și să ia legătura cu anumite persoane desemnate în mod specific;
- un ordin prin care i se interzice pârâtului să se deplaseze în anumite locuri, desemnate în mod specific de Tribunalul pentru Familie, frecventate de solicitant;
- un ordin prin care i se interzice pârâtului să dețină sau să poarte o armă;
- o ofertă adresată pârâtului referitoare la acordarea de asistență medicală, socială sau psihologică sau la efectuarea unui curs de prevenire și combatere a violenței de natură sexistă și violenței domestice și de încurajare a făptașilor să își asume responsabilitatea pentru comportamentul lor;
- pentru cuplurile căsătorite: un ordin prin care se dispune ca soții să locuiască separat, specificând care

dintre cei doi soți va locui în continuare în locuința conjugală. Cu excepția unor circumstanțe specifice, solicitantului ordinului de protecție i se acordă, de obicei, permisiunea de a rămâne acasă, chiar dacă i s-a oferit cazare de urgență;

- pentru concubinii sau partenerii care au încheiat un parteneriat civil (PACS): instanța poate emite un ordin privind domiciliul comun. Cu excepția unor circumstanțe specifice, solicitantului ordinului de protecție i se acordă, de obicei, permisiunea de a rămâne acasă, chiar dacă i s-a oferit cazare de urgență;
- stabilirea regulilor pentru exercitarea autorității părintești și stabilirea unei contribuții pentru întreținerea și creșterea copiilor, a unei contribuții la cheltuielile căsătoriei sau a altui tip de asistență materială pentru partenerii din cadrul unui parteneriat civil. Atunci când ordinul de protecție este emis, instanța trebuie să prezinte motive specifice pentru a nu dispune exercitarea drepturilor de acces într-un spațiu de întâlnire desemnat sau în prezența unui terț de încredere;
- autorizarea persoanei protejate să își ascundă domiciliul sau reședința și să indice ca adresă de serviciu adresa avocatului său sau a procurorului;
- autorizarea persoanei protejate să își ascundă domiciliul sau reședința și să indice ca adresă pentru nevoile vieții sale de zi cu zi adresa unei persoane juridice calificate;
- aprobarea provizorie a asistenței judiciare pentru ambele părți;
- sub rezerva acordului ambelor părți, judecătorul poate dispune ca pârâtul să poarte o brățară electronică care să îl avertizeze pe solicitant atunci când pârâtul se apropie la o anumită distanță.

Aceste măsuri (în special ordinul de interdicere a întâlnirilor sau a contactelor cu anumite persoane) au, mai presus de toate, caracter preventiv. Prin urmare, acestea pot să intre sub incidența Regulamentului (UE) nr. 606/2013. Aceste măsuri sunt temporare: măsurile pot fi dispuse numai pentru o perioadă maximă de șase luni. Cu toate acestea, ele pot fi prelungite dacă, înainte de expirarea acestei perioade, se formulează o cerere de divorț, de separare de drept sau legată de exercitarea autorității părintești (articolul 1136-13 din Codul de procedură civilă). În acest caz, ordinul de protecție continuă să producă efecte până când hotărârea devine definitivă, cu excepția cazului în care instanța decide altfel. Cu toate acestea, ordinul de purtare a brățării poate fi emis și reînnoit numai pentru o perioadă de șase luni.

Procedură:

Legea nr. 2019-1480 din 28 decembrie 2019 privind acțiunea împotriva violenței domestice a modificat articolul 515-11 din Codul civil pentru a impune ca ordinul de protecție să fie emis în termen de maximum șase zile de la data stabilirii audierii.

Sesizarea instanței: solicitantul poate să sesizeze Tribunalul pentru Familie printr-o cerere depusă personal sau trimisă grefei. La primirea cererii, Tribunalul pentru familie emite o încheiere prin care stabilește data audierii. De la data încheierii începe să curgă termenul de șase zile menționat la articolul 515-11 din Codul civil. Solicitantul are apoi la dispoziție două zile pentru ca data audierii, a cererii sale și a actelor sale să fie comunicate celeilalte părți de către un executor judecătoresc (*huissier de justice*). Costurile executorilor judecătorești sunt suportate de stat, astfel încât sesizarea instanței să fie gratuită pentru victimele violenței domestice. În temeiul articolului 1136-3 din Codul de procedură civilă, data audierii poate fi comunicată și prin mijloace administrative (de exemplu, de către poliție sau de către un guvernator al penitenciarului) în cazul în care există un pericol grav și iminent pentru siguranța unei persoane afectate de un ordin de protecție sau în cazul în care nu există alte mijloace de notificare.

Citarea părților: Tribunalul pentru Familie convoacă părțile la audiere prin hotărâre judecătorească. Citația este comunicată conform descrierii de mai sus.

Audierea: procedura este orală. Părțile pot sta singure în judecată, dar pot fi asistate sau reprezentate de un avocat.

Comunicarea: Un ordin de protecție este comunicat de către un executor judecătoresc, cu excepția cazului în care instanța decide că acesta ar trebui să fie comunicat de către grefă, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau pe cale administrativă, în cazul în care există un pericol grav sau iminent pentru siguranța persoanei vizate de ordinul de protecție sau atunci când nu există alte mijloace de comunicare.

De asemenea, instanța comunică decizia procurorului pentru a se asigura că măsurile dispuse sunt urmărite. Procurorul transmite decizia, în scop informativ, serviciului de poliție sau de jandarmerie competent. În plus, dacă procedura indică existența unui copil în pericol, instanța sesizează parchetul după audiere.

Registru: nu există niciun registru special al măsurilor dispuse în legătură cu ordinele de protecție. Cu toate acestea, interdicțiile impuse printr-un ordin de protecție sunt înregistrate în baza de date a persoanelor căutate (interzicerea contactului, interdicția de a se afla în anumite locuri, interdicția de a părăsi teritoriul etc.).

Recurs: decizia poate face obiectul unui recurs în termen de 15 zile de la comunicarea acesteia. De asemenea, pârâțul poate să formuleze o cerere pentru ridicarea sau modificarea ordinului de protecție sau pentru scutirea temporară de la îndeplinirea unora dintre obligațiile care îi revin.

Executarea ordinului de protecție:

Măsurile dispuse în legătură cu un ordin de protecție sunt executorii cu titlu provizoriu, și anume acestea trebuie să fie puse în aplicare imediat după comunicarea deciziei (chiar dacă pârâțul face recurs), cu sprijinul serviciilor de aplicare a legii, dacă este necesar. Persoana protejată poate să sesizeze poliția sau jandarmeria în cazul încălcării uneia sau a mai multor măsuri dispuse de Tribunalul pentru Familie.

Nerespectarea măsurilor în cauză constituie o infracțiune și se pedepsește în conformitate cu articolul 227-4-2 din Codul penal (*code pénal*). Infracțiunea se pedepsește cu doi ani de închisoare și o amendă de 15 000 EUR. În cazul în care părinții exercită în comun autoritatea părintească, instanța care autorizează ascunderea adresei victimei trebuie să stabilească, de asemenea, dispoziții pentru menținerea legăturii dintre persoana care cauzează riscul și copil, prin intermediul unei terțe părți sau prin utilizarea unui loc de întâlnire, precum și plata oricărei pensii alimentare prin transfer bancar.

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Tribunalul pentru Familie dispune toate măsurile de protecție și emite certificatele prevăzute la articolul 5.

Tribunalul pentru Familie care are competență teritorială este:

- instanța în circumscripția căreia se află locul de reședință al familiei;
- în cazul în care părinții locuiesc separat, instanța în circumscripția căreia se află locul de reședință al părintelui cu care copiii minori locuiesc în mod obișnuit în cazul exercitării în comun a autorității părintești sau instanța în circumscripția căreia se află locul de reședință al părintelui care exercită singur autoritatea părintească;
- în alte cazuri, instanța în circumscripția căreia se află locul de reședință al persoanei care nu a inițiat procedura.

Cererea pentru emiterea certificatului trebuie să fie depusă în dublu exemplar și trebuie să includă indicarea exactă a documentelor justificative. Nu este necesară reprezentarea de către un avocat. Refuzul de a emite certificatul poate fi contestat în fața președintelui Tribunalului combinat (*tribunal judiciaire*), deoarece recursul nu trebuie să fie formulat prin intermediul unui avocat.

Cererile întemeiate pe articolele 11 și 13 din regulament în temeiul [articolului 509-8](#) din Codul de procedură civilă sunt înaintate președintelui Tribunalului combinat în conformitate cu procedura accelerată pe fondul cauzei. Această procedură, care a fost instituită prin articolul 5 din Decretul nr. 2019-1419 din 20 decembrie 2019 și care este menționată la [articolul 481-1 din Codul de procedură civilă](#), poate fi utilizată pentru a obține o dată de audiere în termen scurt, fără a fi necesară demonstrarea urgenței. Urgența este dedusă din natura procedurii, care nu poate fi utilizată decât în cazul în care un text prevede în mod expres acest lucru.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Autoritățile în fața cărora trebuie să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente pentru executarea unei astfel de măsuri sunt poliția și jandarmeria.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Solicitantul poate solicita statului membru solicitat să ajusteze elementele faptice ale măsurii de protecție pentru

a o pune în aplicare în statul membru respectiv în temeiul articolului 11 din regulament. Cererile întemeiate pe articolele 11 și 13 din regulament în temeiul [articolului 509-8](#) din Codul de procedură civilă sunt înaintate președintelui Tribunalului combinat în conformitate cu procedura accelerată pe fondul cauzei și soluționate cu respectarea procedurii respective.

Astfel, dacă articolul 1136-6 din Codul de procedură civilă prevede o procedură orală fără reprezentare obligatorie în cazul unei cereri de emitere a unui ordin de protecție introduse în fața unei instanțe franceze, cererea de recunoaștere în Franța a unui ordin de protecție civilă decisă de un alt stat membru este soluționată în conformitate cu procedura accelerată pe fondul cauzei cu reprezentare obligatorie în temeiul articolelor 509-2 și 760 din Codul de procedură civilă.

În ceea ce privește competența teritorială, se aplică normele care decurg din jurisprudența care acordă prioritate cerințelor de bună administrare a justiției. Prin urmare, va fi posibil să fie adresată o cerere președintelui Tribunalului Regional în circumscripția căruia persoana protejată planifică să locuiască sau să își stabilească reședința.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Solicitantul este informat cu privire la eliberarea certificatului și poate formula obiecții la acesta în temeiul articolului 13 din regulament, sesizând instanța din statul membru solicitat. Cererea de refuzare a recunoașterii sau de executare trebuie să fie înaintată președintelui Tribunalului combinat în conformitate cu procedura accelerată pe fondul cauzei (având în vedere obiectul cauzei, aceasta poate fi delegată unui Tribunal pentru Familie). Nu este necesară reprezentarea de către un avocat.

În ceea ce privește competența teritorială, se aplică normele care decurg din jurisprudența care acordă prioritate cerințelor de bună administrare a justiției. Prin urmare, va fi posibil să fie adresată o cerere președintelui Tribunalului Regional în circumscripția căruia persoana protejată planifică să locuiască sau să își stabilească reședința.

■ Ultima actualizare: 17/02/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.